

„Tekoucí“ čas

Metafora řeky, k níž je přirovnáván „tekoucí“ čas, je vadná také v tom, že člověk může stát v řece a odolávat proudu, ale může také plout s řekou, tj. nechat se unášet, nicméně může také nasadit všechny síly, aby plul proti proudu řeky. A může ovšem také z řeky vystoupit na břeh a dívat se na její proudění jako pozorovatel. Nic takového nemůžeme udělat jako bytosti žijící ve světě a ergo v čase: především nemůžeme opustit ani čas svého osvětlení, ani čas svůj (své časování). A už vůbec ne čas „obecný“ a postavit se mimo jeho proud.

(Písek, 041127)